

**ΣΠΗΛΑΙΟ «ΠΕΥΚΟΥ»
ΜΕΤΟΧΙΟΥ ΔΙΡΦΥΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ
Α.Σ.Μ. 7510**

από τους

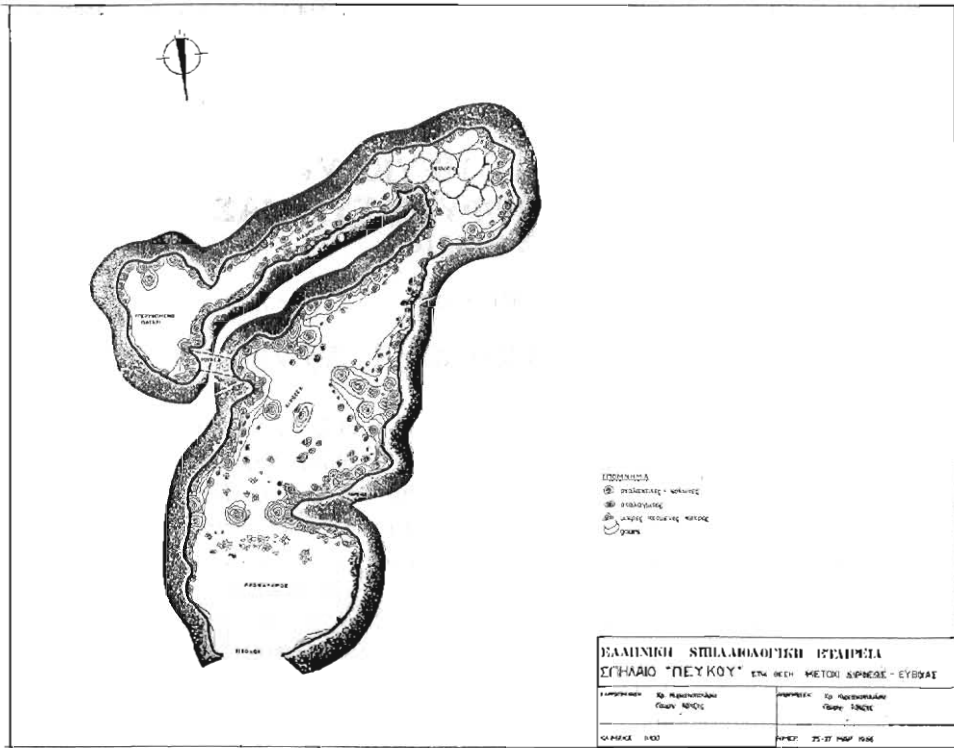
ΧΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Γ. ΑΒΤΖΗ

Μετά από πρόσκληση του κ. Δημήτρη Μαδαρού, προέδρου του πολιτιστικού συλλόγου του Μετοχίου, επισκεφθήκαμε το χωριό για να εξερευνήσουμε τις σπηλιές στην γύρω περιοχή. Μια από τις σπηλιές που είδαμε ήταν η σπηλιά του Πεύκου. Στη σπηλιά αυτή μας οδήγησαν ο Δημήτρης Μαδαρός και ο πατέρας του κυρ-Γάσος Μαδαρός.

Αφήνοντας το χωριό και κατεβαίνοντας στην παραλία, απόσταση περίπου 5 κλμ. με το αυτοκίνητο, μπήκαμε σε μια βάρκα για να πάμε μέχρι την επόμενη παραλία που λέγεται παραλία του Ναυπηκού. Η απόσταση έγινε με κουπιά (3/4 της ώρας περίπου) γιατί μηχανή δεν υπήρχε. Αφήνοντας τη βάρκα στην παραλία αρχίζουμε να σκαρφαλώνουμε στην πλαγιά με κατεύθυνση τη σπηλιά. Ακολουθούμε ένα στενό μονοπάτι, το οποίο είναι πάρα πολύ παλιό, για διάστημα ενός τετάρτου. Στη συνέχεια αφήνοντας το μονοπάτι και περπατώντας ανάμεσα σε μεγάλους θάμνους φθάνουμε στη σπηλιά σε λίγα λεπτά.

Η είσοδος βρίσκεται σε ύψος γύρω στα 50 μ. από το επίπεδο της θάλασσας, είναι αρκετά άνετη και βλέπει προς το Αιγαίο. Μπαίνοντας υπάρχει μια μικρή αίθουσα (8×8 μ.) η οποία είναι σαν προθάλαμος της σπηλιάς. Σ' αυτή τη μικρή αίθουσα βλέπουμε ότι υπάρχει αρκετό σταλακτικό υλικό στα τοιχώματα εκτός από το δάπεδο το οποίο είναι σκεπασμένο από πέτρες και χώματα. Από την πρώτη μαπά καταλαβαίνει κανείς ότι πρόκειται για μια ωραία σπηλιά με πλούσιο σταλακτικό υλικό, χωρίς όμως να είναι ιδιαίτερα μεγάλη όπως διαπιστώσαμε στη συνέχεια. Στο σημείο που οδηγεί στην επόμενη αίθουσα σχηματίζει δύο καμάρες σαν φυσικές πόρτες, χαμηλές σε ύψος. Περνώντας από αυτές βρισκόμαστε στη δεύτερη αίθουσα, η οποία είναι στενόμακρη γύρω στα 17 μ. περίπου. Εδώ ο στολισμός είναι πιο πλούσιος, τα πάντα είναι καλυμμένα με σταλακτικό υλικό σε διάφορους σχηματισμούς και χρώματα. Σ' αυτή την αίθουσα υπάρχει πάνω δεξιά ένα άνοιγμα από το οποίο μπαίνει αρκετό φως ημέρας. Αυτό μας δείχνει πόσο λίγο απέχει η στάθμη της σπηλιάς από την επιφάνεια της πλαγιάς. Στο τέλος αυτής της αίθουσας η οροφή χαμηλώνει αρκετά και το πλάτος μικραίνει ώστε χρειάζεται να συνεχίσουμε έρποντας. Στη συνέχεια βλέπουμε ότι στο δάπεδο υπάρχουν όμορφα grou με νερά (δεν

*La grotte de «Pefkou» de Metochi-Dirfys, Eubée
par C. Kyriacopoulos, G. Avtzis*

αποφύγαμε το βρέξιμο). Όλοι οι σταλακτιτικοί σχηματισμοί πάνω και γύρω από τα γουρ έχουν χρώματα σε αποχρώσεις του καφέ. Η σπηλιά εδώ διαμορφώνεται σε ένα πολύ ωραίο διάδρομο με πλούσιο στολισμό στην οροφή και στα τοιχώματα. Συνεχίζουμε έρποντας και διασχίζοντας ένα στενό καταστόλιστο διάδρομο, χωρίς γουρ όμως στο δάπεδο, βγαίνουμε σε μια άλλη αίθουσα μικρή με υπερυψωμένο δάπεδο. Ο στολισμός εδώ είναι πολύ ενδιαφέρων και σε σχήματα και σε χρώματα. Τα χρώματα είναι άσπρο μέχρι και σκούρο καφέ. Ψηλά και στ' αριστερά αυτής της αίθουσας υπάρχει μια τρύπα που ακολουθώντας τη βγαίνουμε στην κεντρική αίθουσα, δηλαδή τη δεύτερη. Είναι ένα μικρό τούννελ που τις ενώνει.

Αυτές είναι λίγες σημειώσεις μετά την πρώτη μας επίσκεψη στη σπηλιά. Δεν διαπιστώσαμε καμμία συνέχεια. Το μόνο πράγμα που βρήκαμε ήταν μερικά μικρά οστά, τα οποία δώσαμε στον κ. Θεοδώρου να τα μελετήσει και ελπίζουμε να βρεθεί κάτι ενδιαφέρον. Ευχαριστούμε θερμά όσους μας βοήθησαν από το χωριό με μεγάλη τους χαρά, στους οποίους υποσχεθήκαμε να συνεχίσουμε τις έρευνες.

Σπήλαιο «Γεύκου», Μετόχι Δίρφυος Ευβοίας.